

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 40. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 19. maj 2017
Tidspunkt: kl. 7.30
Sted: vær. 2-133

Til stede: Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Eva Kjer Hansen (V), Merete Scheelsbeck (KF), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: kulturminister Mette Bock, finansminister Kristian Jensen, erhvervsminister Brian Mikkelsen, uddannelses- og forskningsminister Søren Pind og undervisningsminister Merete Risager.

Punkt 1. Ekstraordinært rådsmøde nr. 3542 (almindelige anliggender) (artikel 50) den 22. maj 2017

Kulturministeren forelagde rådsmødet på vegne af udenrigsministeren.

Kulturministeren sagde, at der var tre punkter til orientering, og at det sidste punkt ville blive forelagt for lukkede døre af hensyn til forhandlingssituationen og de forhandlingstaktiske overvejelser.

1. Forberedelse af møde i Det Europæiske Råd (artikel 50) den 22. eller 23. juni 2017

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3542 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Det Europæiske Råd 22-23/6-17 – bilag 2 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden vedr. artikel 50 forud for mødet i DER 22-23/6-17)

Det Europæiske Råd 22-23/6-17 – bilag 1 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden)

Kulturministeren: Jeg forventer ingen drøftelse af forberedelsen af det andet punkt vedrørende Det Europæiske Råd den 22. eller den 23. juni i artikel 50-format, da der formentlig næppe vil være ret meget nyt for EU-27's stats- og regeringschefer at drøfte så kort efter valget og dannelsen af en ny regering i Storbritannien. Sagen er dog på dagsordenen, da DER er permanent indkaldt til at drøfte eventuelle spørgsmål relateret til Brexit.

2. Udkast til Rådets afgørelse om oprettelse af en arbejdsgruppe (artikel 50)

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3542 – bilag 2 (fortroligt) (samlenotat side 2)

EUU alm. del (16) – bilag 677 (fortroligt) (Fortroligt revideret

udkast til rådsafgørelse om nedsættelse af ad hoc-gruppen vedr.
artikel 50)

Kulturministeren: Regeringen tilslutter sig naturligvis beslutningen om nedsættelse af en midlertidig teknisk Brexit-rådsarbejdsgruppe, der skal følge forhandlingerne med Storbritannien og drøfte EU-27's positioner på de mange komplicerede spørgsmål.

L 3. Udkast til Kommissionens forhandlingsmandat for artikel 50-forhandlingerne om Storbritanniens udtræden af EU

– *Vedtagelse*

KOM (2017) 0218

Rådsmøde 3542 – bilag 3 (fortroligt) (samlenotat side 2)

KOM (2017) 0218 – bilag 2 (fortroligt) (udkast til forhandlingsmandat art. 50 forhandlingerne om Storbritanniens udtræden af EU)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3541 (uddannelse, ungdom, kultur og sport – kultur- og sportsdelen) den 22.-23. maj 2017

Kulturministeren sagde, at dagsordenen for det kommende rådsmøde for kultur- og sportsdelens vedkommende havde fem punkter. Af disse var der et punkt på det audiovisuelle område, et kulturpunkt og tre punkter om idræt. Alle punkter var til orientering.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester i betragtning af de ændrede markedsforhold

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0287

Rådsmøde 3541 – bilag 2 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (142) – bilag 204 (regeringens hørings svar af 2/10-15 om audiovisuelle medietjenester)

KOM (2016) 0287 svar på spm. 1 om, hvilken linje regeringen følger i Rådets forhandlinger om revision af AVMS-direktivet på arbejdsgruppeniveau, fra kulturministeren

EU-note (15) – E 50 (EU-note af 2/6-16 om det digitale indre marked: nye regler for audiovisuelle medier)

EUU alm. del (16) – bilag 620 (udvalgsmødereferat side 902 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 31/3-17)

EUU alm. del (16) – bilag 258 (udvalgsmødereferat side 278 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 18/11-16)

Kulturministeren: Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på generel indstilling om sagen. Jeg indhentede forhandlingsoplæg om forslaget i Europaudvalget den 31. marts.

Forslaget har som bekendt til formål at modernisere AVMS-direktivet i lyset af den stadig større sammensmeltning mellem klassisk tv og indhold/tjenester, som bliver udsendt via internettet - og i lyset af såkaldte videodelingsplatforme som YouTube, der giver et stort udbud af audiovisuelt indhold på nettet. Samtidig lægges der i forslaget op til at bevare AVMS-direktivets grundlæggende formål om at sikre den frie bevægelighed af audiovisuelle medietjenester i EU, beskytte forbrugere og fremme kulturel mangfoldighed og mediefrihed.

Jeg vil i dag begrænse mig til at orientere udvalget om den seneste udvikling i forhandlingssituationen og regeringens syn på det maltesiske formandskabs kompromisforslag, som det ser ud nu.

Flere lande, herunder Danmark, finder, at forslaget – i lyset af manglende klarhed over konsekvenser – ikke er klar til generel indstilling på rådsmødet den 23. maj. Dette insisterer

rer formandskabet og Kommissionen dog på, og formandskabet fastholder ambitionen om en generel indstilling på rådsmødet.

Det, der gør, at vi finder, at forslaget i den foreliggende form ikke er klar til en generel indstilling på rådsmødet i maj, omhandler to dele af forslaget.

For det første gælder det den del af forslaget, der i Kommissionens oprindelige forslag vedrører en udvidelse af direktivets anvendelsesområde med videodelingsplatforme såsom YouTube. Det maltesiske formandskab har under forhandlingerne ændret definitionen af videodelingsplatforme med det formål at udvide anvendelsesområdet yderligere til at omfatte flere tjenester. Det gælder bl.a. sociale medier med audiovisuelt indhold såsom Facebook.

Forslaget betyder, at der for audiovisuelt indhold på tjenester som Facebook også skal laves regler, der beskytter mindreårige mod skadeligt indhold, og som beskytter forbrugerne mod tilskyndelse til had. Sådanne regler kan f.eks. gå ud på at etablere systemer, hvor brugerne af tjenesterne i tilfælde af skadeligt indhold kan rapportere om dette indhold til udbyderen af platformen. Endvidere betyder forslaget indførelse af nogle minimumsregler om reklamer for sådanne tjenester.

Regeringen kan støtte, at forbrugere og mindreårige skal beskyttes mod bl.a. skadeligt indhold og tilskyndelser til had – også på tjenester som Facebook.

Der udestår imidlertid efter regeringens opfattelse fortsat en afklaring af, hvilke tjenester der fremover foreslås omfattet af direktivet. Der er således ikke i forslaget opstillet klare kriterier for, hvilke tjenester der skal reguleres, og der er ikke foretaget en tilstrækkelig vurdering af de juridiske, administrative og markeds-mæssige virkninger af den foreslåede udvidelse.

Som forslaget ser ud nu, kan der potentielt blive tale om regulering af meget store dele af internettet – også af meget små tjenester. I går sendte Danmark derfor sammen med en række andre ligesindede lande et fælles brev til formandskabet.

I brevet opfordres til yderligere analyse af forslaget og fremlæggelse af faktuelle oplysninger med vurdering af forslagets konsekvenser for udbydere, myndigheder, forbrugere m.v.

For det andet kan regeringen ikke støtte formandskabets kompromistekst om indførelse af kvoter for europæisk indhold i on demand-udbyderes programkataloger. Teksten opretholder Kommissionens forslag om, at on demand-tjenester såsom Netflix og HBO skal have et minimum på 20 pct. af europæiske film, serier og dokumentarer. Selv om det er et godt og relevant formål at støtte op om europæisk og dansk indhold, er dette forslag efter regeringens opfattelse fortsat ikke et udtryk for modernisering – men derimod et tilbageskridt. Det bør ikke være en opgave for EU at diktere, hvad man skal udbyde, og hvad man skal se.

Der er ikke noget i forhandlingssituationen, der tyder på, at kravet om kvoter bliver taget ud af forslaget. Alt peger derfor på, at regeringen kommer til at stemme imod det samlede direktivforslag på rådsmødet.

Om dette punkt kan jeg til slut oplyse, at Europa-Parlamentets Kulturudvalg har afgivet betænkning om forslaget dateret den 10. maj 2017 med henblik på vedtagelse på et efterfølgende plenarmøde.

Af hovedpunkter kan jeg nævne, at Parlamentets Kulturudvalg går ind for større tilnærmelse af reglerne for tv, on demand-tjenester og videodelingsplatforme end i Kommissionens forslag. Der foreslås bl.a. samme regler for beskyttelse mod opildnelse til had, beskyttelse af mindreårige mod skadeligt indhold og om reklamer og anden kommerciel kommunikation.

Parlamentets Kulturudvalg finder desuden, at der skal gælde et krav om en kvote på minimum 30 pct. i stedet for 20 pct. for europæisk indhold i on demand-udbyderes programkataloger.

Endelig kan jeg nævne, at Kulturudvalget finder, at reklamer højst må udgøre 20 pct. i tidsintervallet kl. 20-23 for at undgå, at alle reklamer koncentrerer omkring primetime.

Europa-Parlamentets plenarsamling vedtog betænkningen i går, den 18. maj.

Rasmus Nordqvist sagde, at det var synd, hvis Danmark blev ved med at beskæftige sig med kvoterne – det løb var jo kørt. Det var bedre at bruge energi på definitionen af, hvad direktivet handlede om i det hele taget. Han havde læst Europa-Parlamentets betænkning og syntes, at man havde fat i noget rigtigt som f.eks. udviklingen af Facebook. Facebook arbejdede på at blive et reelt medie, og man var nødt til at se på de sociale medier, der var i gang med en transition til andre medier end dem, hvor man deler artikler og ferie billeder. Tv-formatet blev mere og mere opløst, og det var fornuftigt at tage det med, for grundlaget for direktivforslaget var jo on demand og streaming. Det var dog synd, at direktiverne hele tiden haltede efter udviklingen. Han spurgte, hvad Danmarks position var, og hvad regeringen agtede at spille ind med

Kenneth Kristensen Berth sagde, at det var fint at tænke i beskyttelse af mindreårige, men der var jo meget forskellige opfattelser internt i EU af, hvad begrebet pornografi dækkede over. Hvor sætter man grænsen mellem noget, der er helt naturligt, nemlig at vise en nøgen menneskekrop, og så hård porno? Han stejlede i øvrigt, når man talte om moralsk udvikling, for det er ikke en politisk opgave at påvirke folks moral. Hvor ville man trække streg for, hvad der er o.k.?

Kulturministeren var enig med Rasmus Nordqvist i, at man haltede bagud, men hun var til gengæld meget opmærksom på, at man ikke skulle begynde at regulere på et frit mediemarked uden at vide, hvad man regulerede. Man måtte gøre sig det klart, hvad konsekvensen af regulering ville være. Der skulle opstilles klare kriterier for, hvilke tjenester og

platforme der ikke har et redaktionelt ansvar for det indhold, de leverer. Man kunne sørge for en teknisk gennemgang for at få lavet en begrebsafklaring af, hvad der ligger i et redaktionelt ansvar, f.eks. i forhold til rettighedsdiskussionen. Det var meget komplicerede begreber, der i den grad blev udfordret i en tid, hvor medierne udviklede sig med voldsom hast.

Ministeren syntes selv, at det var spændende, at et socialt medie som Facebook viste tegn på at ville udvikle sig til at såkaldt rigtigt medie. Man skulle dog passe på ikke at lave reguleringen, når udviklingen var i fuld gang, uden at vide, hvad man regulerede. Det var ikke ensbetydende med, at regeringen ikke ville gå ind for forslaget, men det nuværende grundlag var endnu så åbent, at det var for tyndt et grundlag at regulere på. Man måtte afklare, hvad det handlede om, og så kunne man tage en substansdiskussion om, hvilke reguleringer der skulle til.

Til Kenneth Kristensen Berth sagde ministeren, at pornografi definerer man nationalt – ikke på EU-niveau. Hun var enig i, at man skulle passe på ikke at lave lovgivning i form af meterlange pegefingre, men man måtte tage diskussion i Danmark om definitionen.

Rasmus Nordqvist gentog sit spørgsmål om det danske indspil. Han var enig i, at der var problemer i det nuværende kompromis, for det løste ikke problemerne. Facebook og de andre sociale medier bevægede sig, og det ville være fornuftigt at se på, hvordan man kan beskytte børn imod f.eks. hate speech. Der skulle en form for regulering til, og den skulle ske på europæisk plan. Man kunne sige, at en bestemt del skulle reguleres, men ikke reklamer etc. Han efterlyste proaktivitet fra Kulturministeriets side, for det var afgørende at spille ind og ikke bare sige nej til direktivet på grund af kvotespørgsmålet.

Holger K. Nielsen var enig med Rasmus Nordqvist og ville gerne vide, hvordan forhandlingsituationen så ud. Så vidt han vidste skulle der være kvalificeret flertal.

Jan E. Jørgensen spurgte, hvad konsekvensen blev af, at Danmark stemte imod kvoter. Hvor mange andre lande ville også stemme imod? Om Facebook og andre tjenester sagde han, det handlede om, hvad mediet selv havde mulighed for at gå ind og begrænse, og at man vel ikke kunne påtvinge Facebook at bringe billeder af nøgne mennesker. Det måtte være op til mediet selv. Når der på mediet blev lagt debatindlæg op, som f.eks. stred imod den danske straffelov, hvad gjorde man så? På et almindeligt dagblad var det redaktøren, der via redaktøransvaret stod til ansvar. På nettet væltede det med falske profiler, der skrev uhyrlige ting, og man kunne formentlig fylde retssale dagligt med sager om kommentarer på Ekstrabladets Nationen. Var der redaktøransvar for det, som brugerne af Facebook og diverse kommentarspor lagde op? Det, der blev spredt elektronisk, var mindst lige så skadeligt for dem, det gik ud over, som hvis det var et læserbrev i en avis.

Kulturministeren syntes, at Rasmus Nordqvist lagde op til en spændende diskussion. I forhold til Facebook mente hun, at det var positivt, at det, der var defineret som en delingstjeneste uden redaktionelt ansvar, nu bevægede sig i en retning af, at der var et redaktionelt ansvar. Så længe man ikke havde et redaktionelt ansvar, kunne man ikke regu-

lere i tingene. Ministeren mente, at man ville se, at definitionen af det redaktionelle ansvar ville flytte sig. Det så hun positivt på. Før man begyndte at regulere, skulle man finde ud af, hvad konsekvenser ville være, idet man også havde princippet om mediernes frihed. Man skulle passe på ikke at udfordre principper, som man ønskede at værne om, og der skulle være vide rammer også for små nye medietjenester. Ministeren tilføjede, at der ikke var et blokerende mindretal, og at der dermed var udsigt til et direktiv med kvoter og alt, hvad det ellers indebar.

Rasmus Nordqvist var med på, at det havde store konsekvenser, og at man derfor skulle tænke grundigt over, hvad man bød ind med, men bød Danmark ikke ind med andet end det? Det var synd, at Danmark ikke spillede en proaktiv rolle, da man har en meget liberal tilgang til medier og kan byde ind med noget, som mange andre lande kan have glæde af. Man havde tabt sagen om kvoterne, men i stedet for at sidde fast i et gammelt forhandlingsmandat, skulle ministeren så ikke beslutte sig for, hvad forhandlingerne så skulle gå på? Regeringen kunne komme tilbage og få et nyt mandat, så den kunne gå proaktivt ind i forhandlinger og kæmpe for at få direktivet i en retning, hvor man kunne bruge det til noget.

Kulturministeren sagde, at der var nogle videodelingsplatforme, som det var oplagt at omfatte. Det gjaldt f.eks. Facebook, men til gengæld kunne hun ikke sige noget håndfast om, hvor grænsen gik for, hvad der ikke skulle omfattes, og for, hvad der bare var delingstjeneste uden redaktionelt ansvar. Men hun gik selvfølgelig aktivt ind i diskussionen, for det at placere ansvar var grundlæggende et godt princip, og regeringen deltog i øvrigt aktivt i de øvrige forhandlinger. Holdningen til kvoter var i øvrigt principiel og havde været det siden 1989.

9. Rådskonklusioner om en EU-strategisk tilgang til internationale kulturelle relationer

– *Vedtagelse*

JOIN (2016) 0029

Rådsmøde 3541 – bilag 2 (samlenotat side 16)

EUU alm. del (16) – bilag 258 (udvalgsmødereferat side 293,
senest behandlet i EUU 18/11-16)

Kulturministeren: Med hensyn til punkt 9 om en EU-strategisk tilgang til internationale kulturelle relationer er der i udkastet til rådskonklusioner en opfordring til at overveje, om – og i givet fald hvornår – medlemslande kan opnå mere ved at arbejde sammen om international kulturudveksling end hver for sig.

Arbejdet foreslås at foregå i en ny arbejdsgruppe, der nedsættes for en begrænset periode. Vi må så se, om den midlertidige arbejdsgruppe kommer med nogle bud på, hvornår det kan give mening at tænke kultur og andre politikområder sammen i EU's forhold til tredjelande.

Regeringen støtter opfordringen i udkastet til rådskonklusioner om at fremme et bredt tværfagligt perspektiv på kulturudveksling. Det har vi gode erfaringer med i Danmark, bl.a. i regi af Det Internationale Kulturpanel og gennem fællesnordiske kultursatsninger i andre lande.

10. Konklusioner fra Rådet og fra regeringsrepræsentanterne forsamlet i Rådet om sport som en platform for social inklusion gennem frivillighed

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 2 (samlenotat side 20)

Kulturministeren: Der lægges her op til indsatser over for sårbare målgrupper, f.eks. sårbare unge, ensomme ældre, personer med handicap og flygtninge og migranter. Dette er med henblik på at opnå bedre inddragelse i samfundet.

I Danmark har vi allerede gode erfaringer med at fremme inklusion gennem deltagelse i det frivillige foreningsliv. Jeg kan f.eks. nævne to indsatser. Den ene er DIF Get2Sport, som handler om integration i boligsociale områder. Det andet eksempel er GAME, som har fokus på gadeidræt. Begge indsatser hjælper marginaliserede unge til at blive trænere og dermed rollemodeller for andre.

11. Resolution fra Rådet og fra regeringsrepræsentanterne forsamlet i Rådet om EU-arbejdsplanen for sport (1. juli 2017-30. juni 2020)

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 2 (samlenotat side 23)

Kulturministeren: I forhold til sportsdelen vil jeg gerne pege på punkt 11 om resolutionsudkastet om en EU-arbejdsplan for sport for den kommende 3-års periode.

Den foreslåede arbejdsplan har tre hovedtemaer: sportens integritet, sportens økonomiske dimension og sport og samfund.

Sportens integritet og herunder særlig bekæmpelsen af doping og matchfixing er en vigtig sag for regeringen med et klart grænseoverskridende element. Hvis integriteten undermineres, undermineres grundlaget for idrætten. Derfor byder jeg navnlig arbejdet med sportens integritet i arbejdsplanen velkommen og lægger vægt på, at der kommer en drøftelse af, hvordan vi kommer videre med ratifikationen af den europæiske matchfixingkonvention.

12. Sportsmediers rolle i fremme af social inklusion

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 2 (sammenotat side 26)

Kulturministeren: Til sidst vil jeg om punkt 12 nævne, at formandskabet har lavet et diskussionsoplæg om sportsmediers rolle i at fremme af social inklusion.

Her vil jeg pege på, at pressen i Danmark er fri til at bringe de historier, den ønsker. Jeg vil også gerne fremhæve, at de gode eksempler på inklusion også kommer frem i medierne, når idrætsorganisationer, skoler og andre laver inklusionsindsatser, der virker.

Holger K. Nielsen bad ministeren sige på mødet, at det var latterligt at sætte sportsmediers rolle på dagsordenen til et EU-rådsmøde. EU skulle ikke blande sig i alt muligt, og det lugtede af, at der var nogle kontorer i Bruxelles, der fandt på noget for at legitimere sig selv.

Kulturministeren ville måske ikke ligefrem bruge ordet latterligt, men hun var enig i, at det var et oplagt eksempel på noget, der ikke skulle være et EU-anliggende. Det var desværre med til at fjerne legitimiteten af, hvad der foregik i EU, når man begyndte at tage den slags ting op.

13. Eventuelt

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

14. Siden sidst

Kulturministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3543 (økonomi og finans) den 23. maj 2017

Finansministeren sagde, at han ville forelægge sagen om løsning af dobbeltbeskatningstvister til forhandlingsoplæg. De øvrige punkter var til orientering.

1. Direktivforslag om mekanismer til bilæggelse af tvister om dobbeltbeskatning i EU

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0686

Rådsmøde 3543 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EU-note (16) – E 7 (EU-note af 28/10-16 om den fælles konsoliderede selskabsskattebase)

EUU alm. del (16) – bilag 205 (udvalgsmødereferat side 158, senest behandlet i EU 4/11-16)

Finansministeren: Økofin vil drøfte forslaget om tvistløsning mellem skattemyndigheder i sager om dobbeltbeskatning. Udvalget fik præsenteret forslaget før Økofin den 8. november 2016.

Dobbeltbeskatningstvister er svære at løse gennem nationale instanser. Forslaget opstiller nye fælles EU-rammer, som sikrer en mere effektiv og transparent proces for skatteyderen og skattemyndighederne inden for faste frister.

Hvis skattemyndigheder i forskellige EU-lande er uenige om en sag om dobbeltbeskatning, kan et uafhængigt rådgivende udvalg finde en løsning (en såkaldt voldgift). Løsningen er udelukkende bindende for myndighederne, såfremt skatteyderen ikke appellerer sagen til nationale instanser. Udvalget kan også afgøre uenighed om, hvorvidt sagen bør behandles.

De nye EU-procedurer vil give en skatteyder nye muligheder for at få løst en sag hurtigt og effektivt. Skatteyderen vil dog fortsat kunne bringe sagen for nationale domstole efter nationale regler. Skatteyderen kan have interesse i en løsning efter EU-procedurerne, fordi den er bindende for alle de involverede myndigheder.

Skatteyderen kan omvendt ikke være sikker på at få løst sit dobbeltbeskatningsproblem ved udelukkede at gå til de nationale instanser i de berørte lande, da disse netop kan være uenige om sagens løsning.

Fra dansk side har man arbejdet for krav om det rådgivende udvalgs uafhængighed og åbenhed om udvalgets afgørelser. Der er nu lagt op til, at udvalgsformanden skal være en dommer, og at formanden og medlemmerne ikke må have ydet skatterådgivning inden for de seneste 3 år.

Der er bred opbakning til formålet bag direktivet, og der arbejdes på et kompromisforslag med henblik på politisk enighed på Økofin.

Fra dansk side støttes en løsning på linje med indholdet i det aktuelle kompromis. Det giver skatteyderne mulighed for hurtigt og effektivt at løse problemer med dobbeltbeskatning. Det sker under høje krav til uafhængighed og åbenhed om afgørelserne svarende til proceskravene ved danske domstole.

Der er tale om afgørelser, som kan vedrøre betydelige beløb, og gennem krav om uafhængighed og åbenhed opnås større sikkerhed for rigtige afgørelser.

Kenneth Kristensen Berth kunne ikke støtte op om ministerens forhandlingsoplæg, idet han mente, at skat som hovedregel er et nationalt anliggende. Han henviste til udtalelsen fra den svenske rigsdag om krænkelse af nærhedsprincippet.

Peter Hummelgaard Thomsen støttede forhandlingsoplægget. EU-skattespørgsmål var en kompliceret affære, men ikke desto mindre var der efter hans mening brug for et tættere samarbejde på området. Det skulle til, hvis man ville stoppe skattehuller og det skadelige ræs mod bunden på selskabsskatter og afgifter.

Søren Søndergaard kunne ikke støtte forslaget på grund af overflytningen fra nationale domstole til voldgiftsavgørelser.

Holger K. Nielsen støttede forhandlingsoplægget. Han var meget optaget af, at selskabsskatter og skattepolitik blev diskuteret i EU inden for de begrænsninger, som traktaterne lagde. At komme skattesnyd og skattedumping til livs er meget vigtigt for at fastholde velfærdssamfundet.

Finansministeren forstod ikke modstanden mod forslaget. Han kunne forstå, at man kunne være imod, at EU skulle mene noget om selskabsskat eller om moms. Her handlede det dog om at finde en løsning, så borgere, der har indtægt på tværs af landegrænser, ikke kommer i klemme på trods af alle mulige dobbeltbeskatningsoverenskomster. Han huskede en sag fra 2003 med en person, der havde sin indtægt i Tyskland, men var dansk statsborger. De danske skattemyndigheder mente, at han var skattepligtig i Danmark, mens de tyske myndigheder mente, at skatten skulle betales i Tyskland. Begge lande tog kildeskatten, og der var næsten ikke noget tilbage derefter. Man kunne anlægge sag ved domstolen i Danmark, men det betød ikke, at man fik pengene tilbage fra Tyskland. Man kunne også anlægge sag ved en tysk domstol, men det betød ikke, at man fik penge tilbage fra Danmark, for afgørelserne var ikke gældende i et andet land. Det eksisterende forslag åbnede op for muligheden for, at skatteyderen frivilligt kan beslutte sig for at få en sag afklaret ved en voldgift, som binder landenes skattemyndigheder til at acceptere afgørelsen. Får man en afgørelse, man ikke er enig i, kan borgeren vælge at prøve sin sag ved en national domstol, men myndighederne har en forpligtelse til at leve op til afgørelsen. Forslaget var dermed til borgernes klare fordel.

Rasmus Nordqvist støttede forhandlingsoplægget, idet han mente, at det skabte en god transparens for borgerne.

Kenneth Kristensen Berth forklarede, at årsagen til hans modstand var, at han ikke ønskede, at EU fik større indflydelse på området. Hvad mente ministeren i øvrigt om udtalelsen fra den svenske rigsdag?

Søren Søndergaard spurgte, efter hvilke kriterier et skrækeksempel, som det ministeren havde nævnt, blev afgjort. Skulle vedkommende betale skat i Danmark eller i Tyskland; der måtte være nogle kriterier.

Finansministeren sagde til Kenneth Kristensen Berth, at han først og fremmest gerne ville have tilsendt udtalelsen fra den svenske rigsdag for at kunne sige noget om den.

Det gældende forslag ændrede ikke noget ved den nationale suverænitet eller ved, at skatteydere for de forskellige lande har ret til at gå til de nationale domstole. Udfordringen var, at det kunne ske, at det land, hvori man tjente sin indkomst, ikke respekterede en national domstol, og så var skatteyderen ikke kommet længere i sin sag. Ministeren kendte ikke den konkrete substans i den sag, han havde nævnt. Som han huskede det, gik den daværende skatteminister Svend Erik Hovmand ind og sørgede for, at pengene blev frosset, indtil der var fundet en afgørelse.

Kenneth Kristensen Berth bad Europaudvalgets sekretariat om at sende udtalelsen fra den svenske rigsdag til ministeren.

Søren Søndergaard sagde, at det måtte være noget principielt, der gjorde sig gældende for skattesagerne. Var der ikke retningslinjer for voldgifterne, der gjorde, at hvis man kendte det konkrete indhold i en sag, kunne gå ind og afgøre den ud fra det?

Finansministeren ville sørge for at få udarbejdet en kommentar til udtalelsen fra den svenske rigsdag.

Med hensyn til de konkrete sager var der en række lande, med hvem Danmark havde dobbeltbeskatningsoverenskomster, og hver overenskomst hvilede på en forhandling mellem de danske og det andet lands skattemyndigheder. Det betød, at en voldgift skulle se på sagens materielle substans i lyset af det regelsæt, der var vedtaget mellem de to pågældende lande, for at kunne træffe en afgørelse. Man kunne altså ikke på forhånd afgøre, hvad udfaldet ville blive i hver en sag fremover. Det var det vigtigt, at voldgiften bestod af ansatte med juridisk baggrund og med en evne til at træffe afgørelser med en dommer i spidsen. Det var også blevet forslået, at man for at kunne blive en del af voldgiften ikke skulle have lavet skatterådgivning i 3 år op til.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod ministerens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

2. Direktiv om fælles selskabsskattebase (CCTB)

– *Orienterende debat*

KOM (2016) 0685

Rådsmøde 3543 – bilag 1 (samlenotat side 15)

KOM (2016) 0685 – bilag 7 (Kommissionens svar på Folketingets udtalelse om Kommissionens forslag til en fælles selskabsskattebase)

KOM (2016) 0685 – bilag 6 (Folketingets udtalelse om Kommissionens forslag til en fælles selskabsskattebase)

KOM (2016) 0685 – bilag 4 (Kopi af SAU alm. del - svar på spm. 116 om de økonomiske konsekvenser for Danmark af direktivforslaget)

KOM (2016) 0685 - svar på spm. 2 om ministerens holdning til Folketingets udtalelse om Kommissionens forslag til en fælles selskabsskattebase, fra skatteministeren

KOM (2016) 0685 - svar på spm. 1 om fælles konsolideret selskabsskattebase, fra skatteministeren

KOM (2016) 0685 (16) – bilag 2 (faktaark om den fælles konsoliderede selskabsskattebase)

EU-note (16) – E 7 (EU-note af 28/10-16 om den fælles konsoliderede selskabsskattebase)

EUU alm. del (16) – bilag 205 (udvalgsmødereferat side 158, senest behandlet i EUU 4/11-17)

Finansministeren: Vi skal gøre status over forhandlingerne om forslaget om en fælles base for selskabsskat, dvs. fælles regler for beregning af skattepligtig selskabsindkomst. Kommissionen lægger op til, at landene først skal opnå enighed om den fælles base. Herefter forhandles forslaget om konsolidering af skattebasen, så en koncern med aktivitet i flere lande kan opgøre en samlet indkomst på tværs af alle lande. Disse forslag blev også præsenteret for udvalget før Økofin den 8. november 2016.

Forslagene harmoniserer skattebaserne, ikke skattesatserne. Hvert land kan stadig fastsætte sine egne satser. Regeringen arbejder konstruktivt i forhandlingerne. Målet er at få udvidet den foreslåede selskabsskattebase, så forslaget ikke reducerer provenuet i forhold til i dag. Målet er også at gøre skattebasen mere robust i forhold til skatteundgåelse, så direktivet får værnsregler på niveau med de danske værnsregler eller giver mulighed for at have skrappe nationale værnsregler.

Der er ikke lagt op til enighed nu, og det vil i praksis blive meget svært at blive enige. Strategien er at arbejde for, at basen bliver så bred og robust som muligt, og så må vi tage nærmere stilling til sagen, i takt med at landene måtte nærme sig et kompromis på et tidspunkt.

Rasmus Nordqvist sagde, at selskabsskattebasen havde været oppe at vende med den tidligere finansminister. Der havde han sat spørgsmålstegn ved grænsen på 750 mio. euro og spurgt, hvor mange virksomheder det gjaldt. Den tidligere minister mente, at det kun gjaldt ca. 50 virksomheder, og han var enig i, at man burde gå efter en anden grænse for at få skattebasen så bred som muligt. Hvor stod man i forhandlingerne? Og var den nuværende regering enig med den tidligere regering i, at det var vigtigt at få så mange virksomheder som muligt med og sætte grænsen ned fra de 750 mio. euro?

Peter Hummelgaard Thomsen mente, at regeringens overvejelser om CCTB-forslaget var rimelige, men kunne ministeren bekræfte, at Danmark arbejdede på at få basen så bred som muligt?

Holger K. Nielsen påpegede, at der var to faser for den konsoliderede selskabsskattebase: CCTB og CCCTB. Man kunne trods udfordringer i første omgang blive enige om de to C'er (CCTB), men en stor del af debatten handlede så om, hvorvidt man kunne nå videre til næste skridt, nemlig CCCTB. Hvad var ministerens vurdering, og hvordan forholdt Danmark sig strategisk til den problemstilling?

Finansministeren skønnede, at der var 50-60 danske virksomheder med en omsætning på mere end 750 mio. euro årligt og for hvem, det dermed ville være obligatorisk at være med. Tallet kunne svinge fra år til år. For de virksomheder, der lå under den omsætning, var det muligt at være med på frivillig basis. Ministeren havde ikke ændret holdning i forhold til sin forgænger, men lagde vægt på noget andet: I sin aktuelle form ville forslaget betyde en smallere selskabsskattebase og flere muligheder for skatteunddragelse – det eksisterende forslag ville altså koste et provenu på selskabsskatten. Hans primære interesse lå i at nedbringe risikoen for skatteunddragelse, dvs. gør basen mere robust, men også at gøre den bredere. Det havde været skiftende regeringers indstilling helt fra midten af 1980'erne at gøre selskabsskattebasen bred og robust og til gengæld få satsen længere ned. Derfor var den danske selskabsskat gået fra 50 pct. i 1980'erne til de aktuelle 22 pct. Netop fordi basen var gjort bredere og mere robust, havde det betydet, at andelen af selskabsskattekroner, der var kommet ind, var gået op i forhold til BNP, selv om satsen var gået ned. Siden 1990 var selskabsskatteprocenten altså steget fra 1,5 pct. til 2,5 af BNP, fordi muligheden for at snyde var blevet mindre.

Basen skulle altså gøres så bred og robust som muligt, så man ikke endte i en situation med tidligere tiders fradragsmuligheder og omgåelsesmuligheder. Det betød, at enkeltvirksomheder, der tidligere havde nydt godt af fradragsmuligheder, skulle acceptere, at de blev fjernet, for at alle virksomheder kunne få en lidt lavere sats. Det gjorde ondt nogle steder i Europa, ligesom det havde gjort ondt i Danmark, når man gennemført en ændring i måden at opkræve selskabsskat på. Derfor var det svært at forudse, om landene kunne blive enige om bare de to CC'er, og det var umuligt at sige, om man kunne nå frem til CCCTB, så det var en fælles konsolideret selskabsskattebase. Der var dog sket en fremgang, og flere lande var nu interesseret i at få det til at lykkes. Ministeren udtrykte optimisme i forhold til fremgang, men var pessimistisk i forhold til, hvor hurtigt det ville gå.

Ministeren rundede af med at sige, at det var vigtigt at arbejde sammen om at imødegå skattedumping. Skat er et nationalt anliggende, men national skat i en globaliseret verden bliver udfordret, hvis ikke man arbejder sammen. OECD og EU var fremragende arenaer for et forstærket samarbejde mod skattedumping, unddragelse og skattely.

Rasmus Nordqvist spurgte, om de andre lande var enige i, at man skulle sænke kravet til omsætningsniveau for virksomheder, der automatisk skulle inkluderes. Ministerens argumentation var fin, men det var også af afgørende betydning, hvor mange virksomheder man kunne få med ind i basen.

Søren Søndergaard bad ministeren uddybe de foreslåede skattelettelser for virksomhederne. Økonomer talte om superfradrag for F- og U-omkostninger og fradrag for investeringer finansieret af egenkapital à la ACE-fradraget. Skulle det tolkes som en slags kompensation til erhvervslivet, at man lavede superfradrag, samtidig med at man forsøgte at lave CCTB-ordningen?

Finansministeren svarede Rasmus Nordqvist, at beløbsgrænsen for virksomhedernes omsætning ikke var en central del af forhandlingerne. Det var en prioritet fra dansk side, som skulle ind i forhandlingerne, når emnet for alvor kom op. Hvis man skulle lave en prioriteret rækkefølge, var det vigtigere at se på, hvordan man kunne få en så solid og bred base som muligt end at finde frem til, hvor mange virksomheder der i første omgang skulle involveres. Det ville være nemmere efterfølgende at ændre grænsen for, hvor mange virksomheder, der var omfattet, end at ændre på selve basen. Derfor var spørgsmålet om grænsen i hans øjne interessant, men ikke lige så vigtig som basen.

Henvendt til Søren Søndergaard sagde ministeren, at superfradrag ikke var helt ukendte i den danske diskussion, at han havde stor forståelse for ACE-fradrag for investeringer, der baserede sig på egenkapital i stedet for lånekapital. Det gav en højere investeringsrate, og der var ikke tale om en kompensation. Ministeren var mere bekymret for rentefradragsmuligheder: Om man gennem lån og rentefradragmuligheder kan flytte penge rundt i lande med den laveste selskabsskat. I Danmark havde man indført et regime for at forhindre, at man ved en overbelåning af datterselskaber i Danmark kunne flytte skattepligtig indkomst ud af Danmark. Drøftelsen skulle gå på, om man kunne sige, at reglerne var stramme nok i fremtiden. Det var en politisk afgørelse. Regeringen havde ikke lagt sig fast på, hvad den mente om hvert et element i CCTB-forslaget, men arbejdede på at få gjort basen bred og robust.

Søren Søndergaard bekræftede, at det i sidste ende var en politisk afgørelse. Selv støttede han ikke superfradrag.

3. Kapitalmarkedsunion: Kapitalbevægelser og nationale barrierer

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2017) 0102

Rådsmøde 3543 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Rådsmøde 3399 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde

Økofin 19/5-15, status på kapitalmarkedsunionen)

Finansministeren: Kommissionen har udarbejdet en rapport om nationale barrierer for grænseoverskridende kapitalbevægelser i EU og en køreplan for arbejdet med at afvikle barriererne. Arbejdet er bl.a. baseret på drøftelserne i en ekspertgruppe med deltagelse fra alle EU-landene.

Barriererne er f.eks. indbyrdes afvigende nationale regler for markedsføring af investeringsfonde og nationale bopælskrav for finansielle forvaltere. Det er også forskelle i nationale insolvensordninger og diskriminerende og byrdefulde procedurer for refusion af kildekat på udbytte. Disse barrierer vanskeliggør grænseoverskridende aktiviteter og investeringer.

Kommissionen opfordrer EU-landene til at afvikle disse barrierer, og Økofin skal nu drøfte sagen. Den er en del af arbejdet med at udvikle en kapitalmarkedsunion til gavn for vækst og jobskabelse i EU.

Regeringen støtter generelt arbejdet med at afvikle sådanne barrierer og den foreslåede køreplan. Det kan bl.a. styrke virksomheders og husholdningers adgang til finansiering. Nationalt ejerskab er vigtigt, herunder gennem inddragelse af de relevante nationale erfaringer og eksperter.

4. Dybdegående analyser af ubalancer samt opfølgning på landespecifikke anbefalinger

– Rådskonklusioner

KOM (2017) 0090

Rådsmøde 3543 – bilag 1 (samlenotat side 33)

EUU alm. del (16) – bilag 560 (udvalgsmødereferat side 860, senest behandlet i EUU 17/3-17)

EUU alm. del (16) – bilag 621 (fortroligt udvalgsmødereferat fra EUU-møde 5/4-17, samråd om det europæiske semester)

Finansministeren: Økofin skal vedtage konklusioner om landenes opfølgning på EU's anbefalinger fra 2016 og om økonomiske ubalancer.

EU-landene har en pæn og bredt funderet vækst og udsigt til fortsat faldende ledighed i de kommende år. Der er samtidig mange risici og udfordringer. Derfor er det vigtigt, at vi benytter disse års økonomiske medvind til at gennemføre reformer og gøre noget ved de ubalancer og strukturelle svagheder, som holder den langsigtede vækst tilbage.

Vi får svært ved at understøtte opsvinget, hvis vi ikke sikrer virksomhederne fornøden adgang til arbejdskraft. Vi vil stå for svagt til at håndtere det næste tilbageslag, hvis ikke vi opbygger et finanspolitisk råderum og gør vores økonomier omstillingsparate nu.

Vi drøftede EU-landenes reformindsats på det fælles samråd med Finansudvalget den 5. april. Som drøftet på samrådet går det fremad, men der er fortsat meget at gøre.

Konklusionerne ventes på den baggrund at opfordre EU-landene til at styrke reformindsatsen. Det drejer sig bl.a. om reformer af produkt- og servicemarkederne, så erhvervs- og investeringsklimaet forbedres og produktiviteten styrkes. Det gælder også arbejdsmarkedsreformer og tiltag til at sikre holdbare offentlige finanser.

Konklusionerne vil også understrege behovet for at korrigere ubalancer i flere lande. Det er mit indtryk fra drøftelserne i Økofin, at der er udbredt enighed på tværs af landene om behovet for reformer. De andre lande har også et stærkt fokus på at styrke og fremtidssikre deres økonomier.

Peter Hummelgaard Thomsen ville gerne høre, om ministeren havde forståelse for den kritik, som præsident Macron havde rejst, af de stramme tøjler om finanspolitikken. Macron havde bl.a. sagt, at man måske skulle undtage bestemte typer udgifter til investeringer i infrastruktur og uddannelse.

Finansministeren svarede, at en udgift skal finansieres, uanset hvad den bliver brugt til. Europa var p.t. på vej ind i et økonomisk opsving, og det var nu, man skulle bygge en buffer op: nedbringe de statsunderskud, der var kommet i krisetider, for at kunne stå imod næste gang medvind blev til modvind. Det var nødvendigt at stramme op på økonomien i

opgangstider for at kunne stå imod den næste krise. Macrons udtalelser var spændende, og ministeren ville ikke på forhånd afvise, at man i Danmark også kunne blive inspireret. Han var dog bekymret for, om udtalelserne dækkede over, at man ville have en finanspolitisk lempelse på et tidspunkt, hvor opsvinget var på vej i Europa, men hvor der var behov for at bygge en buffer op til næste gang.

5. Opfølgning på IMF- og G20-møder i Washington den 21.-22. april 2017

– *Præsentation*

Rådsmøde 3543 – bilag 1 (samlenotat side 41)

Finansministeren: Kommissionen og formandskabet vil orientere om møderne i IMF's ministerkomité (IMFC) og G20-finansministtermødet i Washington den 21.-22. april. Jeg deltog selv i IMFC-møder som repræsentant for de nordisk-baltiske lande i IMF.

IMFC drøftede udfordringerne for den globale økonomi. Der er generelt fremgang i verdensøkonomien, og udsigterne er forbedret. IMF har for første gang i 6 år opjusteret de kortsigtede vækstsøn for den globale aktivitet i forhold til den foregående prognose. Der er samtidig mange risici for verdensøkonomien. Protektionistiske og indadskuende politikker kan få betydelige konsekvenser for international handel og dermed vækst.

De nordiske lande har haft fordel af det multilaterale globale samarbejde og har været gode til at sikre, at den brede befolkning får del i gevinsterne ved globalisering. Derfor er der også øget interesse for den nordiske samfundsmodel. En høj grad af åbenhed er fuldt forenelig med inklusiv vækst, hvis der sikres lige muligheder for alle. Det kræver et effektivt og fleksibelt arbejdsmarked, fri og lige adgang til uddannelse, en velfungerende offentlig sektor og et velfærdssystem med både sikkerhedsnet og incitamenter til at arbejde.

Vi blev desværre ikke meget klogere på den nye amerikanske administrations planer for den økonomiske politik og det internationale samarbejde. Øget usikkerhed er måske blevet et nyt grundvilkår.

På de seneste møder i G7/G20 har man f.eks. ikke kunnet enes om samme klare sprog mod protektionisme som tidligere. På møderne i Washington blev der sendt klare budskaber om vigtigheden af frihandel til især USA.

USA har jo spillet en hovedrolle i skabelsen af den åbne verdensøkonomi, og det er i alles interesse, at USA fortsat er en drivkraft. Der er derfor en vigtig fælles opgave for EU og resten af verden i at få USA tilbage ombord.

6. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3544 (konkurrenceevne) den 29.-30. maj 2017

Erhvervsministeren ville forelægge syv sager fra dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 29. maj 2017. Fem sager var til orientering, og to var til forhandlingsoplæg. Det havde længe været en dansk prioritet at sikre, at medlemslandene ikke indfører nye nationale særregler, der gør det mere bøvlet at være virksomhed og forbruger i EU. De to sager til forhandlingsoplæg handlede grundlæggende om at sikre, at medlemsstaterne overholder de eksisterende fælles spilleregler i EU for dermed at undgå uberettigede nationale særregler.

Uddannelses- og forskningsministeren ville forelægge fire punkter fra dagsordenen for konkurrenceevnerådsmødet: to vedrørende rum og to om forskning. Alle punkter var til orientering.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (forordning om typegodkendelser og markedsovervågning)

– *Generel indstilling. Punktet er forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. april 2017 af transport-, bygnings- og boligministeren*

KOM (2016) 0031

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0822

Rådsmøde 3544 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2016) 0822 – bilag 3 (udtalelse fra Sundheds- og

Ældreudvalget vedr. direktivforslag om proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv)

KOM (2016) 0822 – bilag 2 (henvendelse af 5/5-17 fra

Lægeforeningen, Tandlægeforeningen og Danmarks

Apotekerforening om direktivforslag om proportionalitetstest)

Erhvervsministeren: Sagen forelægges til forhandlingsoplæg.

Medlemslandene kan i dag stille forskellige krav til erhvervsmæssige kvalifikationer, der begrænser adgangen til udøvelsen af et bestemt lovreguleret erhverv. Et sådant krav kan f.eks. være begrundet i hensynet til borgernes sundhed eller hensyn til miljøet. Det kunne f.eks. være krav til, at man skal have bestået et asbestkursus for at kunne varetage en opgave med at nedrive asbest i en bygning. Og det er jo fornuftigt nok.

Men der er også eksempler på, at landene regulerer erhverv, uden at det er begrundet i hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø eller forbrugerbeskyttelse. Et eksempel kan være lovkrav til en blomsterbinders erhvervs erfaring. Sådanne krav gavner hverken forbruger eller virksomheder – tværtimod. Hvis alle lande indførte sådanne nogle forskellige krav, vil vi reelt ikke have noget indre marked.

For at sikre et velfungerende indre marked er der på EU-plan i dag fastsat rammer for kravene udøvelse af visse erhverv. Det skal sikre, at der ikke indføres regler, der udgør unødige barrierer for at kunne levere tjenesteydelser på det indre marked, samtidig med at hensynet til sundhed og sikkerhed overholdes.

Konkret skal medlemslandene ifølge de eksisterende regler sikre, at de krav, man stiller, opnår det tilsigtede mål, men ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet med reguleringen. Med andre ord skal reglerne være proportionelle. Problemet er, at langt fra alle lande gør sig overvejelser om proportionalitet, når de indfører nye særregler. Det viser en omfattende evaluering af de over 5.000 regulerede erhverv i EU.

Derfor vil man med forslaget her sikre, at medlemslandene, før de indfører nye krav, laver en grundig vurdering af, om et forslag til en ny regel er proportionelt med målet.

Jeg vil her understrege, at forslaget ikke ændrer ved de eksisterende regler for, hvilke krav landene kan indføre. Det hjælper blot medlemsstaterne med at kvalificere deres vurdering af, om et nyt krav går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet med reguleringen.

På den måde kan vi forhåbentlig undgå, at der indføres nye uberettigede barrierer for at levere tjenesteydelser. Det er bl.a. til gavn for de mange danskere, der leverer serviceydelser i andre EU-lande.

Forslaget opstiller nogle konkrete retningslinjer for, hvordan medlemslandene kan vurdere, om et nyt forslag til en regel eller en revision af en eksisterende regel, der begrænser adgangen til udøvelsen af et erhverv, er proportionelt. I forslaget opstilles en række kriterier, man skal tage hensyn til, når udkastet til ny regulering formuleres. Det kan f.eks. være, at en myndighed skal overveje, om der allerede eksisterer regulering, der er tilstrækkelig til at nå målet med det foreslåede nye krav.

Et andet kriterie er, at det skal overvejes, om man kan opnå samme mål med indførelsen af et mindre restriktivt krav til erhvervsmæssige kvalifikationer.

Endelig angiver forslaget eksempler på, hvilke samfundsmæssige hensyn der kan lægges til grund, når der indføres nye krav, der begrænser adgangen til udøvelsen af et erhverv. Det kan bl.a. være hensynet til den offentlige sundhed og sikkerhed.

I formandskabets kompromistekst er det yderligere understreget, at det er op til det enkelte medlemsland at fastsætte det niveau af beskyttelse, man ønsker for at opnå et bestemt mål af samfundsmæssig interesse.

I den forbindelse kan det nævnes, at sundhedsområdet i forslaget er særskilt fremhævet som et område, hvor medlemslandene fortsat har råderum til at beslutte, hvilken grad af beskyttelse man ønsker for at sikre den offentlige sundhed, og hvordan denne beskyttelse skal opnås.

FO Regeringen støtter forslaget til et direktiv, der indfører en fælles lovgivningsmæssig ramme til at sikre, at proportionalitetsprincippet anvendes ens i alle lande, når der indføres nye eller revideres eksisterende nationale særregler, der begrænser adgangen til udførelsen af et erhverv.

Regeringen støtter, at udførelsen af proportionalitetstesten sker før indførelsen af nye krav til erhvervsmæssige kvalifikationer. På den måde kan man hindre, at der indføres uberettigede særkrav.

Regeringen arbejder for, at de administrative omkostninger for myndigheder i forslaget begrænses i videst muligt omfang. Regeringen arbejder derfor for, at kravet til omfanget af proportionalitetstesten afhænger af karakteren af den foreslåede regulering, og for at forslaget ikke indfører dobbeltkrav til indberetning.

Endelig lægger regeringen vægt på, at det fastholdes, at direktivet ikke får betydning for medlemslandenes allerede eksisterende kompetence til at regulere og liberalisere erhverv.

Det er altså min overordnede vurdering, at forslaget fra Kommissionen vil være et godt instrument til at sikre, at landene ikke indfører unødige nationale særregler på det indre marked til gene for virksomheder, erhvervsudøvere og til ugunst for forbrugerne.

Særlig for et land som Danmark, der har relativt få regulerede erhverv, vil forslaget være til gavn. Det vil det være, fordi det sikrer mere lige konkurrencevilkår på det indre marked, vel og mærke uden at det berører vores mulighed for at indføre krav, der har til hensigt at beskytte danske borgere.

Rasmus Nordqvist bad om at få uddybet de væsentligste kriterier for EU-Domstolens praksis. Han ville også gerne have en kommentar til FTF's markante høringssvar. Dernæst ville han også gerne høre ministerens mening om Sundhedsudvalgets skrivelse. Sidst ministeren var i udvalget, havde man også talt om formuleringer i mandater, og det forekom ham at være lidt vagt, at der i regeringens holdning stod, at regeringen "lagde vægt på, at direktivet ikke havde betydning for medlemslandenes enekompetence til at regulere og liberalisere erhverv." For ham var det et helt afgørende element, så kunne ministeren bekræfte, at det også var centralt for regeringen?

Søren Søndergaard syntes, at det var nødvendigt at diskutere, hvad proportionalitet betød. Man kunne f.eks. tage vandscootersagen. I den danske lovgivning var der som udgangspunkt forbud mod vandscootere langs kystlinjen i Danmark, men kommuner, der syntes, det skulle være muligt, kunne tillade det. Der var der nogle, der gjorde. Så gik EU-Domstolen ind og sagde, at det var noget helt galt med proportionaliteten: Det skulle generelt være tilladt, og så skulle man gøre opmærksom på de steder, hvor det så ikke var det. Det var meget bureaukratisk: Der skulle sættes skilte op og bruges en masse ressourcer på at håndhæve forbud visse steder og det alene af en grund: muligheden for at sende vandscootere på det indre marked. Proportionalitet havde altså ikke at gøre med sund fornuft, selv om ministeren fik det til at lyde sådan med sit eksempel. Proportionalitet var derimod en forhindring i at gøre, hvad der forekom hensigtsmæssigt. Når det gjaldt sundhedssektoren, skulle det stå klart, at der ingen proportionalitetshensyn var – andre end dem, man selv valgte at lægge ind.

Kenneth Kristensen Berth undrede sig over, hvorfor man skulle blande sig i, hvilke særlige regler nationalstaterne lavede for beskyttede erhverv. På et tidspunkt havde man en regel om, at man skulle være dansk statsborger for at køre taxi i Danmark. Det kunne der være nogen, der anfægtede, men det var der ingen, der skulle blande sig i. Han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at debatten i Sundhedsudvalget måske beroede på nogle misforståelser, men der havde i hvert fald været en reaktion på den tydelige advarsel, som Apotekerforeningen, Lægeforeningen m.fl. var kommet med i deres brev til Sundhedsudvalget. Kunne ministeren kommentere den? Hvis regeringen kunne gå med til at "lægge afgørende vægt på" landenes enekompetence, kunne Socialdemokratiet bakke op om forhandlingsoplægget – afhængigt også af ministerens kommentarer til brevet.

Erhvervsministeren svarede, at diskussionen i Sundhedsudvalget var baseret på en masse misforståelser. Efter hans bedste overbevisning var der ikke grund til bekymring.

Foreningerne mente, at det fortsat burde være Danmark, der skulle bestemme, hvordan man vurderer, om reguleringen af adgangen til eller udøvelsen af et erhverv inden for sundhedssektoren er proportional. I henhold til direktivet ville proportionalitetsvurderingen fortsat skulle foretages af Danmark, for som reglerne var i dag, vurderede man allerede, om de var proportionelle. Direktivet gav blot en ramme for, hvordan det skulle gøres i form af nogle generelt formulerede kriterier, der kunne tilpasses den nationale kontekst. Der var altså ingen ændringer i forhold til gældende praksis.

Det var heller ikke korrekt, at medlemslande skulle igennem et omfattende analyse- og dokumentationsarbejde hver gang, man ønskede at indføre nye krav. Det blev understreget i det seneste kompromisudkast, at omfanget af selve proportionalitetstesten skulle stå mål med de krav, man ville indføre. Man forventede altså ikke et stort udredningsarbejde, hvis man f.eks. ville ændre varigheden af et kursus fra 2 til 3 måneder. Derudover skulle vurderingen tage højde for medlemslandenes ressourcer. Det var desuden sådan, at man ikke indførte nye krav uden at have lavet en vurdering af, om det ville have den tilsigtede

effekt. Problemet var, at det ikke nødvendigvis var tilfældet i alle EU-lande, og derfor var det godt at indføre den praksis. Det gav bedre muligheder for virksomhederne.

I brevet til Sundhedsudvalget stod der også, at serviceydelser var undtaget servicedirektivet. Direktivet rørte dog ikke ved sundhedsydelse, der var omfattet af anerkendelsesdirektivet. Det var et forsøg på at sikre, at landene lever op til krav om proportionalitet, der allerede følger af anerkendelsesdirektivet.

Det stod også anført i brevet, at direktivet ikke tog hensyn til, at regulering på sundhedsområdet var et rent nationalt anliggende. Det var også forkert. Direktivet ændrede nemlig ikke ved, at det var et nationalt anliggende at sætte krav til erhvervsmæssige kvalifikationer på sundhedsområdet. Det var tværtimod understreget i kompromisudkastet fra formandskabet, at det var op til medlemslandene at fastsætte beskyttelsesniveauet for deres borgere.

Endelig var der bekymring for, at patient- eller sikkerhedshensyn skulle tilsidesættes til fordel for økonomiske hensyn. Til det kunne ministeren sige, at hensynet til den økonomiske konsekvens af forslaget blot var et af flere kriterier til overvejelse. Det udelukkede ikke, at man indførte et krav, man mente var nødvendigt for at sikre patienters sikkerhed. På den baggrund kunne ministeren ikke komme på danske regler på sundhedsområdet, der ville kunne komme under pres ved direktivets implementering, som det ellers blev fremført af foreningerne. Ingen af de eksempler i brevet, ministeren havde nævnt, var korrekte. Helt konkret ville det fortsat være muligt at anføre krav om, at autoriserede tandlæger kan tale dansk, at der kan vedtages nye lægelige specialer etc. Derfor mente han heller ikke, at sundhedsydelser burde undtages fra direktivets anvendelsesområde. Han vurderede, at der ikke var risiko for, at Danmark ikke kunne opretholde det ønskede niveau af beskyttelse. Havde den risiko været der, ville han også have været imod, at sundhedsområdet blev omfattet af direktivet.

Ministeren håbede, at han havde gjort det klart, at der var tale om et fornuftigt forslag i dansk interesse. Til Peter Hummelgaard sagde han, at hvis det var vigtigt for Socialdemokratiet, ville han selvfølgelig "lægge afgørende vægt på", at direktivet ikke havde betydning for landenes enekompetence.

Rasmus Nordqvist havde spurgt til de lovgivningsmæssige kompetencer, og som nævnt ville der ikke blive ændret på de krav, der kunne stilles til serviceydelser i Danmark. Nationale regler, der begrænsede adgangen til udførelsen af et erhverv, skulle i dag være proportionelle og begrundet i almentvingende hensyn. Forslaget skulle grundlæggende sikre, at man fanger krav, der er indført på et uberettiget grundlag, i opløbet.

Om kriterierne sagde ministeren, at det seneste kompromisudkast indeholdt syv kriterier om, at der overvejende skulle være proportionalitetstests, som alle indeholdt en grad af fortolkningsrum til landene.

Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at vandscootersagen handlede om varernes frie bevægelighed, hvorimod direktivforslaget handlede om krav til servicevirksomheder. Han mente ikke, at man kan bøje proportionalitet, for det betyder grundlæggende, at mid-

let skal stå mål med formålet. Kravet om funktionalitet i forbindelse med lovregulering af erhverv, betød helt konkret, at en regel skulle sikre opfyldelsen af det tilsigtede mål (f.eks. inden for miljøbeskyttelse). Det skulle sikre, at der tages relevante hensyn, der ligger til grund for lovregulering af et erhvervsområde, og at reguleringen er i overensstemmelse med allerede eksisterende regler.

Ministeren understregede, at forslaget ville skabe mere transparens om nationale særregler, men ikke ved ændrede regler for, hvilke krav medlemslandene må indføre. Man ændrede proceduren for vedtagelsen, så den kom til at ligne den, man kendte fra vareområdet. Det skulle gøre det nemmere at gøre indsigelser over for nye og uberettigede særregler og være med til at fjerne barrierer for bl.a. danske virksomheder på EU's indre marked. Forslaget handlede om at håndhæve de regler, der fulgte af anerkendelsesdirektivet.

Peter Hummelgaard Thomsen var glad for, at regeringen ændrede holdning til at "lægge afgørende vægt på" landenes enekompetence og bakkede dermed op om forhandlingsoplægget. Var det korrekt, at servicepakken havde med servicedirektivet at gøre, og at det ikke dækkede sundhedsområdet?

Søren Søndergaard anerkendte, at vandscootere umiddelbart ikke havde noget med sagen at gøre, men de havde dog noget at gøre med, hvordan man så på proportionalitet. Et af ministerens argumenter var, at der skulle være mindre indgribende måder til at opnå de samme formål. I eksemplet med vandscootere var det mindre indgribende at opnå det formål, man ville, ved at lave et totalforbud og så give tilladelser nogle steder. Problemet var bare, at det var en ekstremt bureaukratisk ordning for Danmark, hvor de mindre indgribende måder påførte en masse ekstra byrder og omkostninger. Hvordan blev proceduren egentlig ændret? Hvordan fik man nu de lande, der ikke opførte sig ordentligt og stillede uberettigede krav, til at ændre praksis, så de ikke bare kunne fortsætte med at lave proportionalitetstests på skrømt? Og hvad var EU-Domstolens rolle i forhold til praksis? Han bad ministeren gøre rede for, hvad forskellen var mellem serviceydelser af almen interesse og serviceydelser af almen økonomisk interesse?

Rasmus Nordqvist kvitterede for, at regeringen strammede sit mandat. Han var bekymret for EU-Domstolens praksis: Ville den se strengere og strengere på proportionalitetsspørgsmålet?

Holger K. Nielsen vendte tilbage til henvendelsen fra Apotekerforeningen, Lægeforeningen m.fl. Som han forstod det, gik kritikken også på, at hver gang der skulle indføres ny lovgivning på sundhedsområdet, måtte man analysere, om det var proportionalt i forhold til EU-lovgivningen. Alene der, ville der være en begrænsning af enekompetencen på sundhedsområdet. Meningen var vel, at landene skulle have fuld selvbestemmelsesret over, hvordan de ville indrette sundhedsvæsenet, men når de var nødt til at se på proportionaliteten i ny lovgivning, betød det vel også, at det skulle notificeres i Kommissionen. Det betød så endvidere, at EU-Domstolen kom ind i billedet, hvis landene gjorde noget, som Kommissionen ikke brød sig om. Foreningernes bekymringer var altså relevante.

Alle kunne være enige om, at det ikke skal være det indre marked, der sætter reglerne for det danske sundhedsvæsen.

Erhvervsministeren sagde til Peter Hummelgaard Thomsen, at servicepakken omfattede serviceområdet, mens forslaget om proportionalitet vedrørte anerkendelsesdirektivet. Notifikationsproceduren omhandlede så servicedirektivet og derfor ikke sundhedsområdet. Han gentog, at regeringen som følge af ønsket fra Socialdemokratiet ville ændre sit mandat til, at regeringen lagde afgørende vægt på, at direktivet ikke havde betydning for medlemslandenes enekompetence til at regulere og liberalisere erhverv.

Om Domstolens praksis sagde ministeren til Rasmus Nordqvist, at det allerede var sådan, at krav skulle være proportionelle. Domstolen havde tolket princippet inden for flere områder, og derfor indeholdt forslaget en række kriterier, der var baseret på den fortolkning.

Over for Søren Søndergaard understregede ministeren, at uanset hvordan man prøvede at problematisere forslaget, blev der ikke rørt ved de krav, man allerede kunne stille til serviceydere i Danmark: Når man indfører nationale regler, der begrænser adgangen til udøvelse af erhverv, skal de være proportionelle og begrundes i almentvingende hensyn. Det var også vigtigt for at have et velfungerende indre marked, så nogle lande ikke indførte krav med udelukkende protektionistisk sigte for at hindre andre lande i at komme ind og sælge varer. Som det var nu, var det svært at undgå, at der blev indført uberettigede krav, fordi der ikke var en fælles lovgivningsmæssig ramme for, hvordan man skulle leve op til den meget bredt definerede rammelovgivning. Det var vigtigt at understrege, at det var medlemsstaterne, der havde beføjelsen til at regulere adgangen til og udøvelsen af lovreguleret erhverv. Forslaget skulle bidrage til at kvalificere medlemslandenes vurdering af, om regulering er proportionelt. Det ville også gøre det nemmere for Kommissionen at vurdere, om landene lever op til den eksisterende EU-lovgivning. Det var særlig til fordel for et land som Danmark, der havde få lovregulerede erhverv. Ministeren måtte også understrege, at Kommissionen ikke fik magt til at stoppe ny regulering, og at den ikke skulle godkende proportionalitetsvurderingen, før man kunne indføre et nyt krav i Danmark. Det betød også, at der ikke var nogen ændring i forhold til Domstolen, for det ville fortsat være medlemsstaterne, der havde beføjelser til og adgang til udøvelse af lovreguleret erhverv. De gældende regler var også allerede, at Kommissionen kunne lægge sag an ved Domstolen, hvis den var uenig. Det blev der ikke ændret ved.

Søren Søndergaard spurgte, hvilken påvirkning forslag kunne have på de lande, som ikke gjorde det rigtige og skadede andres muligheder for at sælge eller levere serviceydelser. Hvordan påvirkede et nyt direktiv dem, når de alligevel kun var forpligtet af egen samvittighed? Kommissionen havde ingen ret til at stoppe dårlig praksis. Hvad ville forslaget ændre på praksis, så der ikke var snyd? Han gentog sit spørgsmål om forskellen mellem serviceydelser af almen interesse og serviceydelser af almen økonomisk interesse.

Formanden påpegede, at forslaget var så langt henne i processen, at det var tvivlsomt, om man kunne ændre på ret meget.

Erhvervsministeren uddybede, at det havde vist sig, at der blev indført krav i nogle medlemslande, der ikke levede op til de eksisterende krav om proportionalitet og begrundelse i almentvingende hensyn. Krav om regler for lovregulerede erhverv skulle ganske vist allerede være proportionelle i henhold til gældende lovgivning, men der var så vidt forskellige fortolkninger i medlemslandene. Direktivet ville skabe transparens om nationale særregler for lovreguleret erhverv, men det ændrede ikke på regler for, hvilke krav medlemslandene måtte indføre. Det gav altså mulighed for dialog om kravene.

Ministeren sagde til Søren Søndergaard, at når man talte om samfundsmæssige hensyn, var det baggrund for, at man ønskede at regulere erhverv. Når man talte om almentvingende hensyn, var det juridisk begreb, der skulle anvendes til at begrunde konkrete reguleringer.

Der var i øvrigt taget forbehold i Coreper, så Danmark havde ikke bundet sig.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten var imod det. Socialdemokratiet støttede det på baggrund i regeringens stramning af mandatet.

FO 3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, der fastlægger en procedure for indrapportering af krav og tilladelsesordninger relateret til tjenesteydelser, og ændrer direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) 1024/2012 om administrativt samarbejde gennem informationssystemet for det indre marked (notifikationsprocedure)

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0821

Rådsmøde 3544 – bilag 1 (sammenfatning side 11)

Erhvervsministeren: På vareområdet har vi i mange år haft en procedure, hvor medlemsstaterne skal indrapportere udkast til nationale særregler til Kommissionen. Proceduren følger af informationsproceduredirektivet fra 1998. Formålet er at undgå uberettigede barrierer på det indre marked for varer. Det forslag, jeg fremlægger i dag, handler grundlæggende om at lave en lignende procedure for tjenesteydelser.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at forslaget ikke ændrer ved, hvilke krav og tilladelsesordninger for servicevirksomheder vi kan lave i Danmark.

Rammerne for det er fastsat i servicedirektivet fra 2006. Det følger heraf, at nationale krav og tilladelsesordninger skal være begrundet i et tvingende alment hensyn, være ikkediskriminerende og være proportionelle i forhold til det tilsigtede formål.

Det er ikke det, det her forslag handler om. Det handler derimod om at få de regler, vi blev enige om dengang, til at fungere bedre i praksis.

Essensen i forslaget er, at man igennem en styrket indrapporteringsforpligtelse for medlemslandene vil gøre det nemmere for Kommissionen, de andre medlemslande og interessenter at gribe ind over for nye uberettigede nationale særregler, der kan gøre det sværere at levere tjenesteydelser på EU's indre marked.

Før jeg går nærmere ind i proceduren, så lad mig nævne et enkelt eksempel på, hvad det er for nogle regler, vi taler om. Det kan være en national ejerskabsrestriktion, der betyder, at f.eks. et arkitektfirma skal ejes 100 pct. af uddannede arkitekter. Det kan betyde, at en dansk virksomhed må ændre sin ejerskabsstruktur for overhovedet at kunne etablere en afdeling i det pågældende land.

Et forslag om et sådant krav skal med det nye forslag indrapporteres, så Kommissionen, andre medlemslande og interessenter får mulighed for at forholde sig til, om den nationale særregel udgør en uberettiget barriere, eller om den kan retfærdiggøres.

Med forslaget vil medlemsstaterne fremadrettet være forpligtede til at indrapportere udkast til nye nationale særregler. Det kan f.eks. være regler, der er fastsat i en bekendtgørelse, men det kan også være regler fastsat ved lov. Medlemsstaterne er allerede i dag forpligtet til at indrapportere regler, dog først efter reglen er vedtaget. Det nye er altså, at

medlemsstaten nu skal indrapportere udkast til regler. Det skal ske 3 måneder, før de bliver vedtaget.

Det vil gøre det væsentligt nemmere at undgå nye uberettigede barrierer, fordi man kan nå at gøre indsigelse mod reglerne, før de bliver vedtaget.

Når en medlemsstat har indrapporteret et udkast til en national særregel, har Kommissionen og andre medlemsstater 2 måneder til at fremsende eventuelle kommentarer. Hvis der ikke kommer nogen bemærkninger, afsluttes konsultationen, og reglen kan vedtages. Hvis der kommer bemærkninger, har medlemsstaten 1 måned til at svare.

Hvis Kommissionen er kommet med bemærkninger, kan den inden for konsultationsperioden udstede en advarsel til medlemsstaten, hvor Kommissionens bekymringer uddybes. Herefter kan Kommissionen inden for 3 måneder træffe afgørelse om, at regeludkastet ikke er i overensstemmelse med servicedirektivet.

Det er vurderingen, at kravene i forslaget til indrapportering af nye forslag ikke vil forsinke den danske lovgivningsproces. I Danmark vil de nationale særregler, som skal indrapporteres, i de fleste tilfælde formentlig være fastsat i bekendtgørelser, da de ofte er af teknisk karakter. Hvis der er tale om et lovforslag, hindrer forslaget ikke, at Danmark indrapporterer lovudkastet til Kommissionen, samtidig med at det sendes i offentlig høring herhjemme, som jo normalt varer mellem 4 og 6 uger – og det er kun, hvis der kommer substantielle ændringer i udkastet, der gør særreglen mere restriktiv, at ændringen skal indrapporteres til Kommissionen. Med formandskabets nuværende kompromisforslag udskydes vedtagelsen af reglen i disse tilfælde op til 1 måned yderligere.

I forhold til hvilken betydning forslaget kan have for f.eks. den nationale lovproces, vil jeg yderligere nævne tre ting fra Formandskabets nuværende kompromisforslag.

For det første fremgår det nu, at hvis forslaget ændres under behandlingen i de nationale parlamenter, betyder det ikke, at processen skal starte forfra.

For det andet er der nu indsat en hasteprocedure i forslaget. Den betyder, at medlemslandene i særlige tilfælde kan hastebehandle forslag til ny regulering, hvis det kan begrundes i hensynet til f.eks. den offentlige sikkerhed, sundhed eller miljømæssige hensyn.

For det tredje blev der i Kommissionens oprindelige forslag lagt op til, at en advarsel fra Kommissionen ville kunne forlænge den periode, hvor en medlemsstat ikke kan vedtage en regel, med yderligere 3 måneder. Dette er nu taget ud i formandskabets kompromistekst.

Det er på den baggrund min vurdering, at forslaget her ikke vil forsinke en sædvanlig dansk lovproces i nævneværdigt omfang. Det er også den erfaring, vi har fra vareområdet.

FO Regeringen støtter Kommissionens forslag om at styrke proceduren for indrapportering af regler på serviceområdet, så det bliver lettere at gribe ind overfor uretmæssige nationale reg-

ler, før de træder i kraft. Det kan både være krav, som en virksomhed skal leve op til, og krav om, at en virksomhed skal søge om en bestemt tilladelse for at kunne drive virksomhed.

Regeringen arbejder for et ambitiøst direktiv, der reelt gør det nemmere at gribe ind over for uberettigede barrierer. Færre nationale særregler vil være godt nyt for danske virksomheder på det indre marked.

Regeringen finder det samtidig vigtigt, at der i direktivet findes den rette balance, så man ikke griber unødigt ind i den nationale proces. Regeringen bakker derfor også op om introduktionen af en hasteprocedure.

Det er desuden vigtigt for regeringen, at interessenter kan kommentere direkte på de indrapporterede regler. Det har vi gode erfaringer med fra vareområdet, hvor danske virksomheder ved flere lejligheder har brugt proceduren til at gøre opmærksom på regelændringer i andre medlemsstater, som ville udgøre en uretmæssig barriere for deres handel med varer.

Regeringen finder det vigtigt, at indrapporteringsforpligtelsen både omfatter krav, som virksomheder skal leve op til, samt regler om, at en virksomhed skal søge om en bestemt tilladelse for at kunne drive virksomhed eller lave en bestemt opgave. Begge typer regler kan nemlig udgøre en barriere for virksomhederne.

Endelig støtter regeringen, at Kommissionens kompetence til at træffe afgørelse vedrørende nationale krav og tilladelsesordninger ikke går videre end den eksisterende kompetence i henhold til servicedirektivet.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, hvor vigtigt det indre marked er for Danmark. Et velfungerende indre marked for tjenesteydelser har stor betydning for danske servicevirksomheder. I Danmark gør vi allerede meget ud af ikke at opstille uretmæssige eller unødige barrierer for vores virksomheder. Og vi lægger allerede i dag vægt på, at danske regelændringer indrapporteres til Kommissionen i overensstemmelse med de gældende regler. Det er ikke nødvendigvis tilfældet i alle medlemsstater.

Derfor er det også min vurdering, at det vil være en stor fordel for danske virksomheder, at der introduceres en procedure, hvormed vi styrker håndhævelsen af indre markedsreglerne på tværs af hele EU. Med det her forslag tager vi altså endnu et skridt i den rigtige retning for at videreudvikle en af EU's største succeser, nemlig det indre marked. Det betyder også, at vi giver danske virksomheder endnu bedre mulighed for at udnytte Danmarks suverænt største eksportmarked. Lad mig her minde om, at det indre marked, hvis man ser bort fra søfart, i 2015 stod for at aftage 74 pct. af den danske serviceeksport svarende til 167 mia. kr.

Kenneth Kristensen Berth syntes, at man strammede skruen og gik for vidt med forslaget. Der indførtes en de facto-høringsret for andre lande til at forholde sig til de danske særregler, for så vidt angik tjenesteydelser. Han var ikke sikker på, at det var hensigtsmæssigt og havde ikke noget positivt at sige om, at andre lande skulle blande sig i den lovgivning, der vedtages i Danmark. Han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten var imod det.

4. Konkurrenceevnetjek: status over realøkonomien

– *Præsentation ved Kommissionen/Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3544 – bilag 1 (sammenfatning side 23)

EUU alm. del (16) – bilag 475 (udvalgsmødereferat side 697,
senest behandlet i EEU 3/2-17)

Erhvervsministeren: Den første sag, som jeg vil nævne til orientering, drejer sig om en drøftelse af EU's generelle konkurrenceevne, som kaldes et konkurrenceevnetjek. Sagen er på dagsordenen til rådsmødet til udveksling af synspunkter.

Som ved de seneste rådsmøder er drøftelsen ikke tilrettelagt på forhånd, så jeg kan ikke redegøre for drøftelsen i detaljer i dag. Formandskabet har dog indikeret, at emnet for drøftelsen vil være den stigende betydning af globale værdikæder for europæiske virksomheders konkurrenceevne i forhold til tredjelande f.eks. Kina og USA.

Under drøftelsen vil der fra dansk side blive lagt vægt på betydningen af det indre marked for danske virksomheder, herunder behovet for at der på europæisk plan sættes de rette rammer for virksomhederne, der agerer i en global og stigende integreret økonomi.

Regeringen støtter derfor, at Kommissionen fokuserer på at reflektere vilkårene i den globale økonomi i indre markedspolitikker, herunder ved at sikre, at europæiske virksomheder og forbrugere høster det fulde potentiale af digitaliseringen.

5. Status for fremdrift i implementeringen af strategien for det digitale indre marked og strategien for det indre marked

– *Præsentation ved Kommissionen/Udveksling af synspunkter*

KOM (2017) 0228

Rådsmøde 3544 – bilag 3 (supplerende samlenotat side 2)

EUU alm. del (142) – bilag 33 (udvalgsmødereferat side 981, status for det digitale indre marked senest forelagt EUU 22/5-15)

EUU alm. del (16) – bilag 302 (udvalgsmødereferat side 336, status for strategien for det indre marked senest behandlet i EUU 25/11-16)

Erhvervsministeren: En anden sag, jeg vil nævne til orientering, er Kommissionens præsentation af status for indre markeds-strategien og strategien for det digitale indre marked.

Kommissionen præsenterede de to strategier i 2015 og de fleste initiativer er nu fremsat af Kommissionen. En række af initiativerne er fremsat i form af konkrete retsakter, som alle er – eller vil blive – behandlet her i udvalget.

Regeringen støtter Kommissionens ambition om at styrke det digitale indre marked og skabe et mere velfungerende indre marked til gavn for både forbrugere og virksomheder. Regeringen mener, at såvel det indre marked som det digitale indre marked bør kendetegnes ved åbenhed over for innovative løsninger og konkurrence. Der bør være fokus på at sikre lave adgangsbarrierer for nye digitale virksomheder og på at undgå handelsbarrierer for vores virksomheder.

Forud for Kommissionens midtvejsevaluering af strategien for det digitale indre marked – som netop er offentliggjort - var jeg medunderskriver på et brev sammen med kollegaer fra 14 lande. Et af de elementer, vi efterspurgte i brevet, var et tiltag for at sikre frie datastrømme i Europa. Jeg er derfor meget glad for, at Kommissionen i sin evaluering annoncerer, at den vil fremsætte et lovforslag herom i løbet af efteråret. Det er noget, som vi fra dansk side har været fortalere for i lang tid.

Udvalget vil i øvrigt få oversendt et særskilt grund- og nærhedsnotat om midtvejsevalueringen af strategien for det digitale indre marked.

6. Industripolitik i Europa

- *Udveksling af synspunkter/Vedtagelse af rådskonklusioner*
Rådsmøde 3544 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Erhvervsministeren: Formandskabet har udarbejdet et udkast til et sæt rådskonklusioner, der ventes vedtaget på mødet. Derudover ventes der en generel drøftelse af rammerne for europæisk industris konkurrenceevne.

Bagtæppet for drøftelserne er globaliseringens ændrede vilkår for europæisk industris konkurrenceevne, der stiller nye krav til virksomhederne.

Regeringen støtter overordnet rådskonklusionerne. Konklusionerne lægger i tråd med gentagne erklæringer fra europæiske stats- og regeringschefer om, at Kommissionen snarest bør fremsætte en ny industripolitisk strategi for Europa.

Det vigtigt for regeringen at sikre, at der i en europæisk industripolitik opnås den rette balance mellem henholdsvis potentialet og udfordringen i globaliseringen for europæisk industri. F.eks. udgør omstillingen til en lavemissionsøkonomi både udfordringer og muligheder for virksomhederne.

Derudover vil det fra dansk side blive understreget, at en europæisk industripolitik bør reflektere betydningen af digitalisering og bedre regulering for at sikre gode rammer for alle virksomheder og for at undgå, at der fokuseres på enkelte sektorer.

7. Fitness check af EU's forbrugerlovgivning

- *Præsentation ved Kommissionen/Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 3544 – bilag 3 (supplerende samlenotat side 6)

Erhvervsministeren: Sagen er på rådsmødets dagsorden til udveksling af synspunkter.

Kommissionen igangsatte i maj 2016 et såkaldt fitness check af forbrugerlovgivningen, hvor man kigger på seks direktiver, blandt andet direktivet om urimelig handelspraksis og direktivet om forbrugerkøb.

Formålet er at evaluere, hvorvidt lovgivningen stadig er tidssvarende og relevant, og om den skaber sammenhæng og tilføjer øget værdi til den eksisterende lovgivning.

Fitness checket har også til formål at identificere administrative byrder, overlap mellem lovgivning samt huller og inkonsistens i lovgivningen.

Kommissionen forventes at præsentere resultaterne af fitness checket på rådsmødet den 29. maj.

Fitness checket af EU's forbrugerlovgivning spiller fint sammen med den gennemgang af den forbrugerrettede lovgivning, som er nævnt i regeringsgrundlaget. Vi vil på baggrund af gennemgangen sætte ind for at gøre reglerne enklere for forbrugerne, aktivere forbrugerne, og mindske byrderne for virksomhederne.

Fra regeringens side vil vi anvende metoder fra den såkaldte adfærdsøkonomi og kigge på, hvordan lovgivningen faktisk påvirker forbrugere og virksomheder og forsøge at indrette den smartere, så den lever op til formålet.

På rådsmødet vil vi tale for, at man også anvender adfærdsøkonomi i forbindelse med eventuelle ændringer af forbrugerlovgivningen. For eksempel kan der bruges indsigter herfra til at strømline kravene til de oplysningsforpligtelser, som forbrugerne bliver mødt af.

Derudover vil regeringen bakke op om det generelle arbejde med at gennemgå forbrugerlovgivningen på EU-niveau og tilkendegive, at vi gerne ser andre forbrugerrettede direktiver gennemgået.

8. Virksomhedsoverdragelse

– *Resultat af konference på Malta den 17. marts 2017*

Rådsmøde 3544 – bilag 3 (supplerende samlenotat side 10)

Erhvervsministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne til orientering, er den maltesiske formandskabskonference om virksomhedsoverdragelse, som blev afholdt den 17. marts 2017. Konferencens formål var at sætte fokus på vanskelighederne ved at overdrage små- og mellemstore virksomheder, herunder særlig familievirksomheder. Det maltesiske formandskab vil på rådsmødet den 29. maj 2017 præsentere resultaterne af konferencen.

Regeringen støtter, at det maltesiske formandskab har sat fokus på området og vil på rådsmødet tage præsentationen til efterretning.

9. Rumstrategi for Europa

KOM (2016) 0705

a) Implementering af rumstrategien for Europa

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3544 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Uddannelses- og forskningsministeren: Kommissionen har til hensigt at fremlægge en proces for implementering af EU's rumstrategi. Formandskabet har i den forbindelse ønsket en drøftelse.

Kommissionen har understreget, at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at fremlægge en detaljeret tidsplan med finansielle tiltag. Det skyldes, at der er mange usikkerheder især i forbindelse med budgetsituationen. Budgetsituationen kendes først efter fastlæggelsen af EU's næste flerårige finansielle ramme som kommer til at gælde fra 2021.

Regeringen støtter Kommissionens rumstrategi for Europa. Vi ser gerne, at Kommissionen fremlægger en køreplan for implementeringen af strategiens bebudede tiltag.

b) Udkast til rådskonklusioner om en rumstrategi for Europa

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3544 – bilag 2 (samlenotat side 4)

Uddannelses- og forskningsministeren: Næste punkt handler om vedtagelse af rådskonklusioner om EU's rumstrategi. Kommissionen har i efteråret 2016 fremlagt en strategi for rummet. Strategien skal fremme den europæiske rumindustri. Rådskonklusionerne udtrykker grundlæggende støtte til rumstrategien for Europa.

Der fokuseres i rådskonklusionerne på at udbrede rumbaserede løsninger til flere dele af samfundet. Der er et ønske om at få nye aktører på banen. Det gælder ikke mindst de små og mellemstore virksomheder. Yderligere er der fokus på at udnytte den store mængde data fra rummet. Data kommer f.eks. fra EU's navigations- og jordobservations-systemer, Galileo og Copernicus. Det skal ske med henblik på at skabe mere konkurrencedygtighed og innovation i samfundet. Der lægges derudover vægt på, at EU opnår en selvstændig og uafhængig adgang til rummet.

Den europæiske rumstrategi har til ambition at skabe vækst og beskæftigelse. Det skal ske ved hjælp af rumbaseret infrastruktur. Det er i fin tråd med regeringens ambitioner på området og vores nationale rumstrategi.

Regeringen støtter rådskonklusionerne.

Kenneth Kristensen Berth var ikke pr. definition imod marsmænd, men undrede sig over, at der skulle bruges ressourcer på et europæisk rumprogram. Hvad lå der i råds-konklusionerne om, at EU skulle opnå selvstændig og uafhængig adgang til rummet? Var tanken, at man skulle have et europæisk Cape Canaveral? Der er store summer forbundet med et rumprogram, og eftersom EU ville komme til at mangle penge efter den britiske udtræden, skulle man måske lade det skib blive ved sin kaj indtil videre.

Uddannelses- og forskningsministeren sagde, at man godt kunne gøre sig morsom på rummet, men så man på den opsig, som Andreas Mogensens færd havde medført i den danske offentlighed, ville man forstå, at folk var optaget af, hvad man kunne drage nytte af i forhold til rummet – også forskningsmæssigt. Ministeren havde også selv trukket på smilebåndet, da han hørte, at der var noget, der hed mellemrummet, og at der var et dansk rumprogram. Sagen var dog den, at der faktisk var mange danske virksomheder, der havde draget nytte af det. Ministeren forstod bekymringen for budgettet, for det var korrekt, at Storbritannien p.t. bidrog ganske meget. Dog havde Storbritannien tilkendegivet en stærk interesse i at blive ved med at være en del af et rumprogram efter den britiske udtræden. Den bekymring, som Kenneth Kristensen Berth gav udtryk for, måtte man altså vente med at tage endelig stilling til. Det var klart, at stod man til at miste mange økonomiske midler til indsatsen, måtte man tage det op igen. EU ville gerne se på, om der fandtes billigere løsninger end dem, som de købte af amerikanerne og russerne. Ministerens foreløbige vurdering var, at det virkede afbalanceret i forhold til de samlede interesser, som Europa som kontinent havde – bl.a. de selvstændige navigationssystemer, så folk kan finde vej. Der var ikke grund til den bekymring, og man måtte tage det, hvis det opstod.

10. Udkast til rådskonklusioner om strømlining af monitorering og afrapportering inden for forskning og innovation

– Vedtagelse

Rådsmøde 3544 – bilag 2 (samlenotat side 6)

Uddannelses- og forskningsministeren: Medlemslandene indrapporterer løbende forskellige data om forskning og innovation til Kommissionen. Disse data bliver brugt til at monitorere udviklingen - og til at videreudvikle EU's forskningspolitik.

For at reducere den administrative byrde forbundet med afrapporteringen anviser Rådet muligheder for effektivisering og strømlining. Samtidig opfordrer Rådet til, at vi i fællesskab med Kommissionen bliver endnu bedre til at bruge data. Data kan bruges både nationalt og i EU.

Regeringen støtter rådskonklusionerne, herunder formålet om at opnå administrative lettelser.

11. Effekter af investeringer i forskning og innovation

– Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3544 – bilag 2 (samlenotat side 9)

Uddannelses- og forskningsministeren: Formandskabet har lagt op til en drøftelse af effekten af de offentlige investeringer. Det er en relevant og aktuel diskussion - ikke mindst i lyset af de kommende forhandlinger om det næste europæiske rammeprogram for forskning og innovation. Det næste rammeprogram skal gælde for perioden 2021-2027.

Det er meget væsentligt, at vi er i stand til at få formidlet til offentligheden, at forskning og innovation er en nøgle til at skabe nye produkter, virksomheder og job. Det er selvfølgelig noget, vi er meget optaget af på den hjemlige bane også.

Som der fremgår af regeringsgrundlaget, har regeringen nedsat et udvalg, som skal undersøge de samfundsøkonomiske gevinster ved at investere i forskning. Udvalgets analyser skal gøre os bedre til at prioritere de offentlige forskningsinvesteringer.

Fra dansk side vil jeg støtte formandskabets arbejde med at få sat fokus på, hvorfor investering i forskning er vigtigt både for EU og for EU's medlemslande.

12. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

13. Siden sidst

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3541 (uddannelse, ungdom, kultur og sport – uddannelses- og ungdomsdelen) den 22. maj 2017

EUU alm. del (16) – bilag 672 (kommenteret dagsorden)

Undervisningsministeren indledte med at sige, at der var fire punkter på ungdomsområdet og tre på uddannelse. Hun ville indlede med ungdomsområdet.

1. Rådskonklusioner om ungdomsarbejdets rolle i at støtte unges udvikling af grundlæggende livsfærdigheder, der letter deres vellykkede overgang til voksenlivet, et aktivt medborgerskab og arbejdslivet

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Undervisningsministeren: Det første punkt er vedtagelsen af et sæt rådskonklusioner om ungdomsarbejdets rolle i at støtte unges udvikling af det, som benævnes livsfærdigheder. Det skal forstås som personlige og sociale færdigheder på lige fod med kompetencerne på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet.

Det handler bl.a. om at fremme unges frivillige arbejde både i ungdomsorganisationerne og udenfor og at støtte uddannelse og peerlæringsaktiviteter for udbydere af ungdomsarbejde.

Endelig lægges der vægt på at styrke dialogen mellem ungdomsarbejdere, ungdomspolitikere og forskere på ungdomsområdet og på at koordinere indsatserne mellem det lokale, regionale, nationale og europæiske niveau, hvor det er relevant.

Fra dansk side støtter vi vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Kenneth Kristensen Berth havde sagt det til ministerens forgænger og sagde det nu igen: Det var royalt spild af tid. EU burde ikke have nogle beføjelser inden for de områder, som ministeren havde nævnt. Det generede ham grusomt, at følgende blev foreslået: ”Medlemsstaterne og Kommissionen bør overveje, hvordan unge med færre muligheder kan inkluderes, og hvordan internettet og sociale medier kan fremme solidaritet og aktivt medborgerskab og bekæmpe fremmedgørelse, populisme, propaganda og radikalisering.” Det var ministeren med til at skrive under på, når hun tog rådskonklusionerne til efterretning. Hvordan havde ministeren tænkt sig at bekæmpe populisme, eller havde hun overvejet, hvordan internettet og sociale medier kunne bekæmpe populisme? Og hvad er populisme i ministerens øjne? Man bad medlemsstaterne om at forholde sig til, hvordan de skulle bekæmpe populisme for at undgå at unge mennesker begyndte at stemme på visse partier, der måtte høre ind under kategorien populistisk. Han forstod ikke, hvordan ministeren kunne støtte rådskonklusioner, der var med til at legitimere bekæmpelsen af en vis gruppe partier, der dybest set kun havde det til fælles, at det etablerede politiske

system ikke kunne lide dem. Kunne ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser regeringen ville drage af at støtte rådskonklusionerne.

Rasmus Nordqvist syntes, at det var godt at se på, hvordan man kan bruge sociale medier til at skabe sammenhold og kæmpe imod nogle ting, der udgør et stort problem.

Undervisningsministeren svarede, at Europaudvalget tog man stilling til vigtige mandater, der havde stor lovmæssig betydning på en række områder inden for f.eks. landbrug etc. På uddannelsesområdet spillede EU en mindre rolle. Det handlede om at mødes og have en fornuftig dialog om uddannelsesområdet og lære af hinanden. Det var godt. Regeringen havde på området generelt en dannelsesdagsorden i forhold til viden, kundskaber og indsigt. Uddannelsesinstitutioner og traditioner er baseret på en vestlig dannelses-tradition og videnskab, frihedsrettigheder og demokrati. Den dagsorden arbejdede man med inden for en hel række forskellige områder. Det var den dagsorden, der havde betydning for, hvad de unge gjorde i det digitale rum. Det man gør i det digital rum, afhænger af, hvad man har lært og forstået i den skole og uddannelse, man er i. Som eksempel fremhævede ministeren, at regeringen – ligesom den tidligere regeringen – arbejdede med digital mobning. Regeringen ville fremlægge nye studieordensregler til gymnasiet, hvor man ville kunne træffe beslutninger om elever – også i forhold til adfærd, som de udøver på nettet. Hvis man brød studie- og ordensregler på nettet, kunne det have en konsekvens, selv om man ikke fysisk var til stede.

Man måtte altså tage den rolle, som internettet spiller, i betragtning. Det var ikke noget, der var bindende, men det handlede om at arbejde på temaer i en fornuftig dialog med europæiske partnere.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at hvis man skar ind til benet, stod der i teksten, at medlemsstaterne burde overveje, hvordan de kunne bekæmpe populisme. Hvordan kunne man legitimere en rådskonklusion, der indebærer, at en række politiske partier, der betegnes som populistiske, skal bekæmpes? Så kunne man lige så godt vedtage en tekst, hvor der stod, at landene skulle overveje, hvordan de kunne bekæmpe grønne partier. Det betød nok ikke en pind for ministeren, men han fandt det dybt kontroversielt, at EU pegede på, at en speciel politisk bevægelse skulle bekæmpes. Han kunne huske, at ministerens forgænger i udvalget havde en lignende dagsorden, hvor regeringen endte med at stemme for nogle rådskonklusioner, hvor landene blev opfordret til at overveje at sænke valgretsalderen. Det var helt imod regeringens politik. Man kunne også sige, at medlemsstaterne burde overveje, hvordan man kunne bekæmpe liberalisme. Så var det ministerens parti, der skulle bekæmpes. Hvordan kunne ministeren drømme om at stemme for uden overhovedet at nævne over for sine kolleger, at man måske skulle overveje den formulering?

Undervisningsministeren mente, at der i hendes tid i som medlem af udvalget havde været en saglig debat, hvor man talte ordentligt til hinanden og ikke tillagde hinanden motiver. Hun ville gerne drøfte alt det, hun havde sagt, og når der var ren national kompetence på uddannelsesområdet, synes hun, det var godt. Det var godt, at det ikke var EU,

der koordinerede og bestemte på området, men at der var drøftelser på tværs af lande. Diskussionen måtte komme an på, hvad man lagde i begrebet populisme. Det er vigtigt, at børn og unge har en dyb viden og indsigt, og at de forstår fagene, for indsigten i dem er det bedste middel til at danne sig holdninger på egen hånd. Det var sådan, hun forstod det: at man sørgede for, at unge har modstandskraft, at de selv kan analysere og træffe beslutninger. Det var der, der for regeringen handlede om viden og frihed og om at ruste de unge. Efter hendes opfattelse skulle det forstås sådan, at unge skal have modstandskraft i forhold til noget, der kun er baseret på overskrifter, så de selv kan finde ud af, hvad de mener. Fint med nationale kompetence og så drøfte med andre lande i EU.

Kenneth Kristensen Berth syntes, at ministeren talte udenom. Han kendte ikke til den tidligere tone i udvalget, og den, som han førte, var som den skulle være. Hvis ministeren mente noget andet, måtte hun klage. Hvis man udskiftede "populisme" med "liberalisme" ville der stå, at liberalismen skulle bekæmpes. Ville ministeren så stemme for rådskonklusionerne?

Søren Søndergaard syntes, at Kenneth Kristensen Berth rejste en reel diskussion. I Europa-Parlamentet havde han også oplevet, hvordan de ukorrekte meninger skulle sorteres fra. Ordet populisme var blevet sådan noget, som dem, der er ved magten, sagde, og så var der højre- og venstrepopulister. Der var sjovt nok ikke nogen i midten. Populister var dem, der anfægtede det etablerede. Det ville være lettere for ministeren at sige, at det ikke klæder iEU at bruge sådan et ord. Man skal bekæmpe folk, der begår ulovligheder og er involveret i forskellige former for regelbrydende ekstremisme, og man skal gøre unge i stand til at gennemskue propaganda og fake news.

Rasmus Nordqvist anfægtede Kenneth Kristensen Berths udtalelser om populisme: Populisme er hverken en ideolog eller et parti. Han forstod ikke, at det kunne blive taget så personligt, at ordet populisme var brugt, som det var brugt i rådskonklusionerne. Han udtrykte sin opbakning til, at Danmark var med i arbejdet, for det var afgørende, at man deltog aktivt i diskussionerne og selvfølgelig arbejdede videre med rådskonklusionerne efter mødet.

Formanden konstaterede, at når så lille en flok havde så forskellige holdninger til, hvad populisme vil sige, var det måske ikke så velvalgt et ord.

Undervisningsministeren takkede Enhedslisten og Alternativet for at kvalificere debatten. Rasmus havde taget ordene ud at hende mund om, at populisme netop ikke er en ideologi. Nogle politiske synspunkter kan være meget populære, det gjorde dem ikke illegitime. Hun mente, at et demokrati på området skal give plads til yderpunkter. Sådan må det være. Når der var tale om uddannelse og ungdomsdebatten, skulle man præsentere de unge for alle synspunkter i demokratiet. Demokratiets kerne er, at man dyster på holdninger på fredelig måde. Det er ikke EU, der skal bestemme, hvilke holdninger der er legitime for de unge mennesker, men landene skal lære de unge, hvordan de analyserer, får indsigt og historisk viden nok til at kunne lave egen analyse og træffe egne valg.

2. Rådskonklusioner om strategiske perspektiver for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet efter 2018

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Undervisningsministeren: Det andet punkt er vedtagelsen af rådskonklusioner om de strategiske perspektiver for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet efter 2018. Den nuværende ramme for samarbejdet løber i 9 år og udløber i 2018. Formandskabet ønsker derfor allerede nu at se fremad og sikre, at medlemsstaterne og EU's institutioner drøfter retningen og rammerne for samarbejdet.

Derfor bliver de kommende formandskaber opfordret til at forberede konkrete og realiserbare forslag til indsatsområder fra og med 2019.

Vi støtter også vedtagelsen af disse rådskonklusioner fra regeringens side.

3. Rådsresolution om den strukturerede dialog og den fremtidige udvikling af dialogen med unge i konteksten af politik for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Undervisningsministeren: Her handler det om vedtagelsen af en resolution om den fremtidige udvikling af dialogen med unge inden for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet.

Malta er det sidste land i det nuværende triosamarbejde efter Slovakiet og Holland. Ved indgangen til den næste cyklus med Estland, Bulgarien og Østrig foreslås overskriften at blive "Unge i Europa – hvad skal der ske nu?"

Rammen for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet udløber som sagt i 2018. Derfor vil det være relevant at se på en revision af strukturen for den fortsatte dialog med unge efter 2018.

Det er også en resolution, vi støtter fra dansk side.

4. At bygge EU's fremtid – at lytte til og støtte unge

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Undervisningsministeren: Dette punkt er en politisk debat om, hvordan vi som medlemsstater kan være med til at løse de udfordringer, som unge er stillet overfor. Det gælder følgerne af den stigende globalisering og risikoen for marginalisering og social eksklusion.

Den debat vil jeg som minister deltage aktivt i. Vi skal være gode til at lytte til de unges synspunkter på, hvordan fremtidens Europa bedst kan indrettes på det ungdomspolitiske område. Den dialog vil vi som regering selvfølgelig medvirke til.

Rasmus Nordqvist havde svært ved at forstå, hvad man ville her. Man ville deltage aktivt i drøftelserne, men med hvilke ideer?

Undervisningsministeren var stolt af, at man i Danmark længe havde arbejdet med at have en interaktion med elever: elevdemokrati, inddragelse af elever og studerende var baseret på en lang tradition, der gik helt tilbage til Grundtvig og det talte ord, der ad mange omgange havde været fornyet i den danske uddannelsestradition. En lang række elevorganisationer spillede en rolle i den demokratiske debat. Skolevalg tegnede også til at blive en fantastisk ny tradition. Det kunne altså være nogle af de emner, man tog op, men der kunne også vise sig at være andre relevante temaer.

Rasmus Nordqvist kunne forholde sig til, at det handlede om demokratisk dannelse, og at man selvfølgelig også skulle forholde sig til sociale medier og til, hvordan man skaber den demokratiske dannelse, der gør, at unge kan begå sig og sortere i informationsfløvet.

5. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en fælles ramme for bedre tjenester vedrørende færdigheder og kvalifikationer (Europass) og om ophævelse af beslutning nr. 2241/2004/EF

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0625

Rådsmøde 3541 – bilag 1 (sammenotat side 14)

Undervisningsministeren: På uddannelsesområdet er første punkt på dagsordenen en fremskridtsrapport om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en fælles ramme for bedre tjenester vedrørende færdigheder og kvalifikationer, kaldet Europass.

Det er en revision af den nuværende Europass-ramme, som består af fem dokumenter, bl.a. en fælles europæisk cv-skabelon og standardtillæg til uddannelses- og eksamensbeviser på erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelser og videregående uddannelser.

Kommissionen ønsker med sit forslag at modernisere og digitalisere disse værktøjer og samtidig fremme, at de afspejler potentielle brugeres skiftende behov på arbejdsmarkedet og i uddannelsessektoren.

Kommissionens forslag er blevet mødt med betragtelig skepsis blandt de fleste medlemsstater, og flere centrale dele af forslaget er blevet ønsket fjernet under de hidtidige forhandlinger. Processen synes at bevæge sig i en retning, hvor disse ønsker ser ud til at blive imødekommet. Der er dog endnu ikke opnået enighed, hvorfor der er udarbejdet en fremskridtsrapport til rådsmødet.

Regeringen støtter en modernisering af den nuværende Europass-ramme. Men Kommissionens forslag var på flere områder for ambitiøst. Fra dansk side tager vi derfor fremskridtsrapporten til efterretning.

6. Rådshenstilling om den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EQF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring

– Vedtagelse

KOM (2016) 0383

Rådsmøde 3541 – bilag 1 (sammenfatning side 21)

Undervisningsministeren: Dette punkt på uddannelsesområdet er en rådshenstilling om den europæiske kvalifikationsramme for livslang læring, kaldet EQF, og det er en revision af en tidligere henstilling fra 2008.

Både EQF-henstillingen og Europass-forslaget er elementer i Kommissionens nye dagsorden for færdigheder og kompetencer i Europa fra juni sidste år.

Den europæiske kvalifikationsramme har til formål at forbedre gennemsigtigheden, sammenligneligheden og overførbareheden af borgernes kvalifikationer. Dette sker især ved, at medlemslandene via deres nationale kvalifikationsrammer og kvalifikationssystemer refererer deres formelle uddannelseskvalifikationer til den europæiske kvalifikationsramme (EQF), som omfatter otte niveauer. Det medfører også, at alle nye nationale uddannelsesbeviser påføres det relevante EQF-niveau.

Med det foreliggende kompromisforslag er der primært tale om en modernisering og opdatering af den hidtidige henstilling. Blandt de nye elementer henstilles det til medlemslandene, at alle typer kvalifikationer – såvel formelle som ikkeformelle – som indgår i nationale kvalifikationsrammer, kan sammenlignes og refereres til niveauerne i EQF i overensstemmelse med nationale forhold, og at medlemslandene opdaterer henvisningerne mellem niveauer i deres nationale kvalifikationsrammer og EQF, når det er relevant.

Den nye EQF-henstilling er i lighed med den nuværende ikke retligt bindende, og det er medlemsstaternes kompetence at beslutte, i hvilket omfang og på hvilken måde henstillingen implementeres nationalt.

Fra dansk side støtter vi vedtagelsen af det foreliggende kompromisforslag, da den foreslåede mindre revision af EQF-henstillingen kan bidrage til at give større gennemsigtighed i uddannelsessystemerne på tværs af landene og styrke tilliden til uddannelsernes niveau og kvalitet og dermed understøtte øget anerkendelse af kvalifikationer i EU.

7. At give de studerende en stemme: Hvordan man forbedrer og moderniserer vores systemer, så de kan give uddannelse af høj kvalitet til alle

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3541 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Undervisningsministeren: Som sidste punkt skal vi have en politisk drøftelse om at give elever og studerende mulighed for at komme til orde i forhold til udvikling og modernisering af vores uddannelsessystemer.

Her vil vi fra dansk side bl.a. fremhæve vores tradition for demokratisk inddragelse af elever og studerende og tiltag til at løfte de fagligt mest udfordrede elever.

Mødet sluttede kl. 13.10.